

Ministerie van Economische Zaken
via <https://www.internetconsultatie.nl/groengas/reageren>

Ons kenmerk 2.023.31
Behandeld door Wouter Verduyn
E-mail wverduyn@energie-nederland.nl
Plaats & datum 7 september 2023
Betreft Reactie Energie-Nederland op de internetconsultatie wetsvoorstel
jaarverplichting groen gas

Geachte heer/mevrouw,

Energie-Nederland geeft voor deze [internetconsultatie](#) graag haar reactie op het wetsvoorstel waarmee energieleveranciers een administratieve verplichting krijgen om jaarlijks een bepaalde hoeveelheid groen gas aan de gebouwde omgeving te leveren.

Algemeen: steun van Energie-Nederland voor de bijmengverplichting groen gas

De leden van Energie-Nederland werken hard aan de verduurzaming van de gebouwde omgeving. Om die reden steunt Energie Nederland de bijmengverplichting groen gas, om de klimaatdoelen ook in de gebouwde omgeving dichterbij te brengen. Energie-Nederland vindt het wel noodzakelijk dat er een ambitieus maar bovenal realistisch doel wordt gesteld om huishoudens mee te kunnen nemen in de transitie maar ook om de betaalbaarheid te waarborgen.

Belangrijkste aandachtspunten rond jaarverplichting groen gas

1. Het 2030-doel van 4,6 Mton CO₂-reductie (ca. 1,6 bcm groen gas) is erg ambitieus
2. Doorlooptijd projecten fors verlagen om in buurt van 1,6 bcm te kunnen komen
3. Steun voor CO₂-sturing
4. Exponentiële groeicurve van de jaarverplichting zo snel mogelijk bekend
5. Bezie in samenhang de stijging van de energierekening t.g.v. diverse maatregelen
6. Energierekening huishoudens stijgt extra door meerkosten van een te ambitieus doel
7. Goede communicatie van Rijk én leveranciers nodig over de effecten op de energierekening
8. Meerkosten voor de jaarverplichting moeten doorberekend kunnen worden aan eindklanten

Parkstraat 83
2514 JG Den Haag
070 311 43 50

info@energie-nederland.nl
energie-nederland.nl

KvK Den Haag 50816179
NL37ABNA0613003616
BTW NL8229.40.474.B01

9. Financiële compensatie leveranciers voor al afgesloten overeenkomsten met vaste prijsstelling, zonder mogelijkheid tot prijsverhoging zoals een variabel contract.
10. Ongelijk speelveld: sommige leveranciers aan kleinverbruikers krijgen de jaarverplichting, andere niet
11. Herkennen KV- en GV-aansluitingen is goed mogelijk, anders dan wetsvoorstel stelt

Andere aspecten (ook t.b.v. lagere regelgeving) rond jaarverplichting groen gas

Naast bovenstaande 11 aandachtspunten heeft Energie-Nederland nog 9 andere punten opgenomen in deze consultatiereactie.

In de bijlage staan nog gedetailleerde opmerkingen op de geconsulteerde teksten.

Tot slot wil Energie-Nederland aangeven graag betrokken te worden bij de uitwerking van de AMvB's, vanwege het belang en de impact van de bijmengverplichting.

We gaan wij ervan uit u voldoende geïnformeerd te hebben. Uiteraard is Energie-Nederland desgewenst bereid een nadere toelichting te geven op deze inbreng.

Met vriendelijke groet,

Wouter Verduyn
Programmamanager

Bijlage:

- Gedetailleerde opmerkingen op de geconsulteerde teksten

[Bijlage: Gedetailleerde opmerkingen op de geconsulteerde teksten](#)

Belangrijkste aandachtspunten rond jaarverplichting groen gas

1. Het 2030-doel van 4,6 Mton CO₂-reductie (ca. 1,6 bcm groen gas) is erg ambitieus

Groen gas vormt een essentiële schakel in de verduurzaming van de gebouwde omgeving. Met name moeilijk te verduurzamen gebouwen wordt een oplossing geboden. Daarom steunt Energie-Nederland de bijmengverplichting/jaarverplichting groen gas voor energieleveranciers. Het doel van 4,6 Mton CO₂-reductie (ca. 1,6 bcm) is echter zeer ambitieus. Dat blijkt uit de Kamerbrief van 14 juli 2023¹, uit het daarbij gevoegde onderzoek van CE Delft² en uit ervaringen met ontwikkelen van productie-installaties door de markt. De praktijk wijst uit dat doorlooptijden vaak 5-7 jaar zijn. Energie-Nederland acht die 4,6 Mton uitsluitend haalbaar in het laagste transportsce­nario; en ook dan moeten veel andere factoren nog gunstig uitpakken.

De Kamerbrief zelf gaat uit van 1,2 bcm in 2030. De brief noemt 0,2 bcm extra productie­potentie door CO₂-sturing als gevolg van het beter benutten van het monovergisting­­potentieel. En nogmaals 0,2 bcm extra door beperken van weglekeffecten naar het bui­tenland en versnellen van ontwikkeltijden van installaties.

Energie-Nederland vindt die inschattingen erg optimistisch. De ervaring met ontwikkel­­tijden bijvoorbeeld is dat die vaker tegen- dan meevallen. Dat komt onder meer door de doorlooptijd van vergunningprocedures, inclusief veel voorkomende bezwaar- en be­roepsprocedures. Daarbij verwacht Energie-Nederland dat omwonenden zeker voor monovergisting­installaties vaak procedures zullen gaan aanspannen.

2. Doorlooptijd projecten fors verlagen om in buurt van 1,6 bcm te kunnen komen

De jaarverplichting gaat niet alleen over levering aan huishoudens. Het is ook nodig dat de hele keten van groen gas op orde is. Dat betekent onder meer dat netcongestie geen issue mag zijn, er voldoende gasinvoeding/entrycapaciteit is, te trage vergunningverle­ning aangepakt wordt en er een adequaat subsidie-instrument voor vergassing komt.

3. Steun voor CO₂-sturing

Energie-Nederland steunt de beleidskeuze van sturing op CO₂. Dat stimuleert alle par­tijten in de keten om optimale keuzes over de hele keten te maken. Het is aannemelijk dat de beoogde CO₂-reductie zo tegen lagere kosten bereikt zal worden.

4. Exponentiële groeicurve van de jaarverplichting zo snel mogelijk bekend

Het is belangrijk dat de exponentiële groeicurve van de jaarverplichting over de gehele looptijd van de verplichting zo lang mogelijk voorafgaand aan de in werking treding be­kend is. Dat is noodzakelijk voor energieleveranciers om de effecten van de bijmeng­verplichting te kunnen inprijzen in lange termijn contracten van kleinverbruikers.

5. Bezie in samenhang de stijging van de energierekening t.g.v. diverse maatregelen

Energie-Nederland benadrukt dat de energierekening van huishoudens stijgt door meer­dere factoren: de sterk toenemende nettariefkosten (€ 24/maand, schatting Energie-

¹ [Kamerbrief nadere uitwerking bijmengverplichting groen gas \(14 juli 2023\)](#)

² CE Delft (2023) Vervolgstudie bijmengverplichting groen gas: Haalbaarheid en betaalbaarheid.

Nederland), de bijmengverplichting vanaf 2025 (€ 17/maand, excl. belastingen volgens CE Delft³), de kosten voor ETS2 vanaf 2027.

Al die maatregelen passen uiteraard bij de Europese en nationale verduurzamingsambities. Energie-Nederland vindt het wel belangrijk dat het oprijvende effect van die maatregelen in samenhang wordt beschouwd en dat het Rijk zonodig passende compenserende maatregelen neemt. Het zijn juist de mensen die zich niet kunnen veroorloven om over te stappen naar een duurzaam huishouden die hier extra worden getroffen. Deze kleiner wordende groep krijgt een grotere last te dragen. Zorg daarom voor een integraal beleid op de gasmarkt.

Energie-Nederland benadrukt dat energieleveranciers hun kosten moeten kunnen terugverdienen via de tarieven die ze bij de huishoudens in rekening brengen.

6. Energierekening huishoudens stijgt extra door meerkosten van een te ambitieus doel

Energie-Nederland heeft grote zorgen dat het ambitieuze doel zal leiden tot hogere kosten voor huishoudens van zo'n € 225 exclusief belastingen per jaar⁴, deels voor geleverd groen gas dat bijdraagt aan de beoogde CO₂-reductie, maar deels ook voor de zogenaamde 'buy out' voor het ontbrekende volume t.o.v. de verplichting.

Het gaat hierbij om een totale stijging van enkele honderden euro's per huishouden per jaar in 2030, een zeer aanzienlijk bedrag op de energienota. De opbrengsten van de buy-out, die de huishoudens opbrengen, vloeien in de algemene middelen en leveren helemaal geen CO₂-reductie op. Dat laatste deel van de stijging van de energierekening van huishoudens is feitelijk een lastenverzwaring.

Op deze manier wordt met de buy-out het kernprobleem niet aangepakt en is de kans op grote tekorten in de daaropvolgende jaren wederom reëel, met opnieuw grote buy-out betalingen en hogere kosten voor eindgebruikers (zonder CO₂-reductie) tot gevolg.

Energie-Nederland heeft diverse suggesties om te hoge buy-out kosten te voorkomen:

Energie-Nederland zou willen voorkomen er veel buy-out kosten betaald worden waar geen CO₂-reductie tegenover staat. Dat kan op diverse manieren voorkomen worden:

- Nogmaals doorrekenen van buy-out effecten op de rekening van huishoudens. Zo nodig het compensatiebedrag van € 225 miljoen uit de Kamerbrief verhogen.
- Inkomsten uit de buy-out fee terug laten vloeien naar de sector om de effecten van de buy-out te dempen, en specifiek herinvesteren in de kern van het probleem dat de beperkte productiecapaciteit veroorzaakt
- Toestaan dat voor het 'gat' tussen de hoogte van de jaarverplichting en de hoeveelheid beschikbaar Nederlands groen gas ook gebruikt wordt::
 - o import van buitenlands groen gas;
 - o of andere stromen (zoals andere duurzame gassen cf. de RED III, andere feedstocks).
- Criteria opstellen zodat de buy-out niet ingezet hoeft te worden voor leveranciers die door oorzaken buiten hun eigen inspanningen om niet aan de jaarverplichting kunnen voldoen.

³ Idem

⁴ Eerdergenoemde rapport CE Delft, blz. 41

- Voorkomen moet worden dat huishoudens hoge buy-out kosten dragen voor groen gas dat in Nederland is geproduceerd, maar toch wordt geëxporteerd. Import van groen gas wordt in de regeling voorlopig beperkt. Het is belangrijk dat daar bij de vormgeving van de regelgeving rekening mee wordt gehouden (t.o.v. het technisch potentieel). Want eventuele export kan de haalbaarheid voor leveranciers om aan hun verplichting te voldoen, beperken.
- Ambitie voor de hoogte van de jaarverplichting verlagen.
Toelichting: Energie-Nederland denkt dat er een reële kans bestaat dat de markt in de jaren tot 2030 structureel gebruik moet maken van de buy-out. Dat is dan ondanks acties om de groei van het aanbod te stimuleren; die acties leveren dan toch niet voldoende extra productie op. Energie-Nederland vindt het in dat geval als een maatregel van 'last resort' een optie dat er gedurende de looptijd gekeken wordt naar herijking van de hoogte van de doelstelling. Daarbij moet wel vooraf goed in de impact van de herijking op alle betrokken partijen in kaart gebracht worden.

7. Goede communicatie van Rijk én leveranciers nodig over de effecten op de energierekening

De energierekening van huishoudens ligt onder het vergrootglas van politiek en media: hogere energiebelasting, prijsplafond, koppeling warmtetarief aan de gasprijs, jaarverplichting groen gas, buy-out, ETS2, hogere nettarieven. Het is geen wonder dat mensen hun energierekening niet meer snappen.

De leden van Energie-Nederland communiceren vanzelfsprekend intensief met hun klanten over beleidswijzigingen die impact hebben op de (hoogte van) de rekening. Daarnaast is het cruciaal dat het Rijk structureel communiceert naar huishoudens over de noodzaak én de impact van al deze wijzigingen, zoals de bijmengverplichting. Daarbij moeten bijvoorbeeld ook scenario's meegenomen worden waarin de gasprijzen weer sterk stijgen.

8. Meerkosten voor de jaarverplichting moeten doorberekend kunnen worden aan eindklanten

Voor leveranciers is het cruciaal dat de meerkosten van de jaarverplichting doorberekend kunnen worden in de energietarieven voor de huishoudens. Dat geldt voor nieuwe contracten straks, maar ook al voor vaste prijs contracten die inmiddels al zijn ingegaan en doorlopen tot na 1-1-2025.

Tot nu toe hebben EZK en ACM hier geen uitspraak over willen doen en aangegeven dat dit een privaatrechtelijk issue is tussen de leveranciers en hun klanten. Energie-Nederland vindt deze positionering zorgelijk, temeer daar het – zoals hiervoor al aangegeven – belangrijk is dat diverse maatregelen die de energierekening voor huishoudens opstuwten, in samenhang gezien worden. Dan is het nodig om de gevolgen van beleid (ETS2, hogere nettarieven, jaarverplichting) niet eenzijdig als probleem van leveranciers te benoemen.

9. Financiële compensatie leveranciers voor al afgesloten overeenkomsten met vaste prijsstelling, zonder mogelijkheid tot prijsverhoging zoals een variabel contract.

Een specifieke situatie gaat over al afgesloten vast prijs contracten die doorlopen tot na 1-1-2025, de ingangsdatum van de bijmengverplichting groen gas. EZK heeft leveranciers gestimuleerd om vanaf 1 juni 2023 weer vaste prijs contracten in de markt te zetten (o.a.

via ROVER23). Inmiddels is het aanbod van vaste prijs contracten voor 1-3 jaar flink toegenomen. Deze aanbiedingen lopen door tot na 1-1-2025. Eigenlijk zou EZK hier een overgangsmaatregel voor moeten introduceren (gezien dat de € 0,025 tot 0,25/m³ erg significant is rondom de winstgevendheid is van dat soort overeenkomsten). E.e.a. hangt af van de algemene voorwaarden en of die toestaan dit soort verhogingen door te belasten aan kleine aansluitingen.

10. Ongelijk speelveld: sommige leveranciers aan kleinverbruikers krijgen de jaarverplichting, andere niet

Het wetsvoorstel legt alleen een bijmengverplichting voor kleinverbruik (KV) gasaansluitingen op aan leveranciers die een vergunning hebben. Leveranciers die zonder vergunningplicht aan KV leveren hoeven in het wetsvoorstel geen certificaten af te boeken. Op dit moment is deze groep leveranciers klein. Maar er is een reëel risico dat deze groep fors groeit, bij de voorgestelde vormgeving met een ongelijk speelveld.

Dat ongelijke speelveld tussen deze twee soorten leveranciers uit zich met name bij het leveren aan klanten onder de zogenaamde multi-site uitzondering. Dit betreft artikel 52c onder de huidige Gaswet (en artikel 2.17 lid 2 onderdeel c van de Energiewet zoals die nu in de Tweede Kamer ligt). Bedrijven met een kleine aansluiting hebben conform dit artikel de mogelijkheid om gezamenlijk een contract aan te gaan met een leverancier die geen vergunning nodig heeft. Dit maakt dat zij de facto goedkoper uit zullen zijn omdat ze dan niet hoeven mee te betalen aan de bijmengverplichting.

Momenteel gaat dit om een relatief kleine groep. Maar als de kosten fors toenemen is onze verwachting dat dit een grote vlucht gaat krijgen door het grote financiële voordeel dat is te behalen.

Dit voordeel zal immers fors zijn. EZK schat zelf in dat de kosten van de verplichting voor een eindgebruiker zal starten met € 0,025/m³ in 2025 en oploopt naar 0,25/m³ in 2030). Het is daarbij ook inconsistent ten opzichte van andere regelgeving. Een dergelijke uitzondering is er bijvoorbeeld ook niet als het gaat om garanties of certificaten van oorsprong afboeken voor elektriciteit. Daar worden leveranciers zonder vergunning ook niet uitgezonderd en deze leveranciers zullen ook onder het ETS2 gaan vallen.

Kortom: Energie-Nederland vindt dat de afboekverplichting niet gekoppeld moet worden aan leveranciers met een leveringsvergunning maar aan leveranciers die aan KV-aansluitingen leveren.

11. Herkennen KV- en GV-aansluitingen is goed mogelijk, anders dan wetsvoorstel stelt

Het wetsvoorstel geeft aan dat het herkennen van KV- en GV-aansluitingen heel lastig zou zijn. Dat is onjuist. Dat onderscheid kan gemaakt worden o.b.v. de gegevens die energieleveranciers standaard ontvangen van de netbeheerder voor de aansluitingen die zij leveren zoals ook beschrijven in de huidige Informatiecode elektriciteit en gas. Daarnaast geldt ook dat in de allocatie/reconciliatie onderscheid maakt naar KV en GV bij gas omdat deze uitgesplitst wordt per profiel (G1A/G2A vs G2C/GXX/GGV).

Andere aspecten (ook t.b.v. lagere regelgeving) rond jaarverplichting groen gas

12. Geldt de verplichting alleen voor het fossiele deel van het volume van een leverancier?

Voorbeeld: een leverancier levert in 2024, dus in het jaar voordat de bijmengverplichting van kracht wordt, 10% groen gas en 90% 'grijs' gas. Geldt de verplichting in 2025 dan voor 90% van het volume van deze leverancier, dus alleen voor de fossiele component die nog niet 'groen' was?

In art. 9.9.2.1 staat dat de jaarverplichting van leveranciers wordt gebaseerd o.b.v. 'zijn marktaandeel in de totale levering aan eindafnemers van gas'. Passender is om dit te baseren op het 'marktaandeel in de totale leveringen aan eindafnemers van fossiel gas'.

13. Zo snel mogelijk duidelijkheid nodig over beperking tot binnenlandse geproduceerd groen gas

Energie-Nederland wil zo snel mogelijk duidelijkheid over de juridische houdbaarheid van de beperking van de regeling jaarverplichting tot binnenlands geproduceerd groen gas. Dat is nodig veel eerder dan de beoogde invoerdatum van 1-1-2025.

Het is zeer relevant voor de inkoop door leveranciers voor contracten aan hun KV-klanten die doorlopen tot na 1-1-2025.

14. GVO's van een installatie moeten kunnen worden gesplitst naar eindbestemming

Het is goed dat er maandelijks geswitched kan worden tussen de SDE++ en de bijmengverplichting, maar dit is niet voldoende. Het is ook van belang dat de GvOs van een installatie kunnen worden gesplitst naar eindbestemming. Dat betekent dat een deel van de GvOs van een installatie op maandbasis moeten kunnen worden gesubsidieerd, terwijl het andere deel naar de BMV gaat.

Dit is essentieel voor het realiseren van grote installaties, die in veel gevallen door meerdere partijen samen zullen worden uitgebaut. De individuele partijen kunnen andere doelbestemmingen hebben voor het geproduceerde groen gas. Als dit niet mogelijk is, dan gaan de risico's voor dergelijke grote projecten aanzienlijk omhoog. Dat vergroot de kans dat dit soort projecten niet worden gerealiseerd; daarmee raakt hoge ambitie voor de jaarverplichting nog verder uit zicht.

15. Combinatie jaarverplichting en SDE++

Volgens de memorie van toelichting zal een producent, om overstimulering te voorkomen, moeten kiezen of een GvO a) SDE++ subsidie ontvangt of b) ongesubsidieerd blijft. De keuze of (geen) SDE++ subsidie wordt ontvangen voor een GvO is belangrijk: een gesubsidieerde GvO mag namelijk niet gebruikt worden door een leverancier om aan de jaarverplichting te voldoen. Een GvO heeft een bepaalde waarde als deze wordt ingezet in de jaarverplichting. Oversubsidie, door het verkrijgen van SDE++ subsidie voor een dergelijke GvO, moet zondermeer voorkomen worden. Tegelijkertijd vormt de SDE++ subsidie een belangrijk vangnet voor een groen gas.

De mogelijkheid moet ingebouwd worden dat een producent die over een SDE++ beschikking beschikt aanspraak kan maken op SDE++ indien de opbrengst van een GvO die is gebruikt om aan de jaarverplichting te voldoen te laag is om de kosten van een producent te dekken.

16. Overweeg geldigheidsduur van 2 jaar voor GVO's 2 jaar i.p.v 1 jaar

Omdat (groen) gas goed opgeslagen kan worden, is er minder reden om de geldigheidsduur van de GVO's te beperken tot 1 jaar. Overweeg daarom een geldigheid van 2 jaar i.p.v. de nu voorgestelde 1 jaar. Dat levert meer ontspanning in de markt, ruimte voor de transitie en betere inpassing in het prijsbeleid van leveranciers voor consumenten.

17. Vormgeving buy out roept nog vragen op

P.8-9, §2.6.1: De buy-out systematiek kan, indien goed ingericht, een goed instrument zijn om zowel investeringszekerheid te bieden als een plafond op de meerkosten voor eindgebruikers te vormen.

Vanwege de beoogde hoogte van de doelstelling, is het waarschijnlijk dat de buy-out een fundamenteel onderdeel van de bijmengverplichting wordt. Hierbij zijn meerdere details echter cruciaal voor een goede werking:

- In de memorie van toelichting (MvT) is op blz. 21 opgenomen dat voldoende GGE's inboeken de enige manier is waarop een leverancier aan zijn jaarverplichting kan voldoen. Dat impliceert dat leveranciers door gebruik te maken van de buy-out niet voldoen aan hun jaarverplichting. Kunnen de kosten voor een buy-out wel doorberekend worden aan de KV-klanten?
- Artikel 9.9.2.6: de buy-out is formeel een ontheffing van de jaarverplichting. Volgens het wetsvoorstel kan de NEa op aanvraag zo'n ontheffing verlenen aan een leverancier voor het geheel of een deel van de jaarverplichting gas uit hernieuwbare bronnen. Er is echter niets opgenomen over een toetsingskader.
 - Welke criteria hanteert de NEa bij het verlenen van een ontheffing? Het lijkt erop dat in de AMvB – zoals genoemd in lid 4 van artikel 9.9.2.6 – geen regels vastgelegd gaan worden hoe (e.g. welk afwegingskader moet gehanteerd worden) de NEa gaat bepalen of ontheffing wordt verleend. Dit moet echter van tevoren wel duidelijk zijn en bekend zijn.
 - Of wordt een verzoek van de leverancier hoe dan ook gehonoreerd?
 - Er is sprake van een buy out of een boete. Maar daarbij is een factor hoe erg een leverancier zijn best heeft gedaan. Hoe gaat EZK of de NEa dat toetsen?
- Artikel 9.9.2.6 lid 5b stelt dat er een maximum deel van de benodigde GGE's bestaat. Dit is onwenselijk en zal ertoe leiden dat de buy-out van een plafondprijs, naar een bodemprijs zal veranderen. Het is noodzakelijk dat de buy-out ongelimiteerd is.

Wanneer er een maximum is t.o.v. de jaarverplichting, dan zullen leveranciers zich tot het uiterste inspannen om een boete te voorkomen als gevolg van een tekort aan GGEs en buy-out ruimte. Het instrument verliest dan zijn functie van controle op, en voorspelbaarheid van de prijs.
- Verhelder welke 'knoppen' de wetgever zal gebruiken bij vaststellen hoogte buy out bedrag vanaf 2027

Zorg voor voorspelbaarheid in de criteria van de buy-out prijsevaluatie in 2025 zodat leveranciers hier nu al rekening mee kunnen houden. Dat zou bij wijze van spreken een tabel kunnen zijn waarin zichtbaar is hoe de buy-out prijs zich zal ontwikkelen bij een bepaalde productiecapaciteit.
- Moeten leveranciers de buy-out als overheidsheffing zien, die inzichtelijk gemaakt moet worden voor klanten op de energienota?

18. Duidelijkheid over wijze van inzetten van GVO's is nodig

P.27, Artikel 9.9.4.6: productie tussen 1 januari en 1 juli van een gegeven jaar gerealiseerd, zal niet in die periode worden ingeboekt tot GGE door de NEa om te voorkomen dat dit mee kan tellen voor de jaarverplichting van het voorafgaande jaar. Dit is een onwenselijke situatie, de groei van de productiecapaciteit loopt parallel aan de groei van de jaarlijkse verplichting, dat maakt flexibiliteit nodig. Door de productiecapaciteit tot 1 juli van het jaar mee te laten tellen, heb je op eenvoudige wijze 6 maanden leencapaciteit gerealiseerd.

Het is op dit moment onduidelijk of GVO's uit 2024, die nog geldig zijn bij de in werking treding, ingeboekt kunnen worden als GGE. De bestaande groen gas productiecapaciteit is niet geheel beschikbaar voor de gebouwde omgeving, hieronder liggen vaste contracten met binnen- en buitenland en verschillende sectoren. Het is om die reden van belang dat de ingroei van de bijmengverplichting stabiel verloopt, ten behoeve hiervan is het noodzakelijk dat GVO's uit 2024 ingeboekt kunnen worden als GGEs voor het jaar 2025. Dit biedt leveranciers eveneens de gelegenheid om de kosten van de bijmengverplichting in de eerste jaren beter in te prijzen.

Nu is het onduidelijk voor welke periode GVO's omgezet kunnen worden in GGE's. En ook onduidelijk of GVO's uitgegeven in periode januari-juli anders behandeld worden dan GVO's van later in het jaar.

De geldigheid van GVO's is 1 jaar. We veronderstellen dat een GVO van bijv. november 2024 ook nog in september 2025 omgezet kan worden in een GGE. Het is zeer belangrijk dat de al zeer beperkte geldigheid van GVO's effectief nog verder wordt beperkt, ook vanuit de invalshoek van beperkte beschikbaarheid van groen gas.

19. Verruim de termijn om gebruik te maken van de buy-out, zodat handel de ruimte krijgt

In het wetsvoorstel is (art. 9.9.2.7) ruimte opgenomen voor leveranciers om 3 kalendermaanden na de afboeking van de GGEs op 1 juli te gebruiken om eventuele tekorten aan te vullen. Dit komt mede voort uit de gedachte dat de leverancier zijn verplichting zelf moet inschatten, en dit pas het jaar na het jaar van de verplichting wordt vastgesteld door de NEa o.b.v. het feitelijke marktaandeel. De 3 kalendermaanden moeten dus flexibiliteit bieden aan de leverancier en optimaal gebruik van de in de markt beschikbare GGEs in de hand spelen.

Daarnaast kunnen leveranciers gebruik maken van de buy-out (art. 9.9.2.6) om een deel van hun jaarverplichting in de vorm van een ontheffing af te kopen. De buy-out is hierin voorzien als laatste redmiddel voor de leverancier om te voldoen. En als de leverancier niet voldoende GGEs kan verwerven, dan volgt er een last onder dwangsom. De angel zit hem erin dat de tijdlijn van de beslissing wel/niet gebruik te maken van de buy-out conflicteert met de 3 kalendermaanden om een eventueel tekort aan GGEs aan te vullen. Leveranciers zullen hierbij geen risico willen nemen op een boete en wellicht genoodzaakt zijn om toch voor de buy-out te kiezen, hoewel er potentieel voldoende GGEs in de markt verhandelbaar zouden kunnen zijn.

Om die reden is het logischer dat EZK de termijn waarin een leverancier moet besluiten over het wel/niet aanvragen van een buy-out, in lijn brengt met de 3 kalendermaanden

ná 1 juli. Op deze manier manier verklein je de kans dat er onnodig gebruik gemaakt wordt van de buy-out en vergroot je de verhandelbaarheid van de beschikbare GGEs.

20. Naast sparen zou ook lenen mogelijk moeten zijn.

Mag je ook lenen? Als je ook mag lenen, dan is er minder reden om je GVO's vast te houden. --> tekstvoorstel hieronder is van Menno.

Op dit moment biedt het wetsvoorstel geen mogelijkheid om een gedeelte van de jaarverplichting in enig kalenderjaar door te schuiven naar een daarop volgend kalenderjaar.^[1] Door een mogelijkheid tot 'lenen' te introduceren, kan een leverancier een gedeelte van zijn jaarverplichting in jaar x (e.g. 2025) doorschuiven naar jaar y (e.g. 2026). Hiermee wordt de mogelijkheid geboden dat een leverancier gedeeltelijk aan zijn jaarverplichting voor 2025 kan voldoen met GGE's die zijn gecreëerd met GvO's uit 2026. Op deze wijze kan een leverancier, als er onvoldoende GGE's beschikbaar zijn voor het kalenderjaar 2025, nog steeds aan zijn jaarverplichting voldoen (omdat er bijvoorbeeld een nieuwe groen gas installatie operationeel wordt in 2026). Dit kan een eenvoudige administratieve manier zijn om ervoor te zorgen dat er geen (of beperkte) buy-out nodig is, of zelfs een boete betaald moet worden. Dit geldt temeer omdat de jaarverplichting in termen van volumes snel zal oplopen en het niet ondenkbaar is dat een nieuwe installatie later operationeel wordt in verband met lopende vergunningenprocedures.

In het vierde lid van artikel 9.9.2.7 is weliswaar opgenomen dat een leverancier een tekort aan GGE's, zodra NEa op 1 juli heeft afgeboekt, binnen drie maanden alsnog moet aanvullen. Dit is echter geen leenmogelijkheid, maar een herstelmogelijkheid. Op p.27, Artikel 9.9.4.6 is opgenomen dat de productie die tussen 1 januari en 1 juli van een gegeven jaar wordt gerealiseerd, niet in diezelfde periode mag worden ingeboekt tot GGE door de NEa om te voorkomen dat dit mee kan tellen voor de jaarverplichting van het voorafgaande jaar. Dit is een onwenselijke situatie, de groei van de productiecapaciteit loopt niet parallel met de groei van de jaarlijkse verplichting, dat maakt flexibiliteit nodig. Door de productiecapaciteit tot 1 juli van het jaar mee te laten tellen, heb je op eenvoudige wijze 6 maanden leencapaciteit gerealiseerd.